

Fordeel har været, at det ved Siden af at give dem en Rønning, der var langt under, hvad de ansejtes kunde opnaae, gav dem en Sikkerhed for deres gamle Dage, i Form afagl. Ansejtelſe og dermed følgende Pensionsberettigelse. I det Dleblit, man borttager denne ene Fordeel, borttager man det sidste Baand, som kan knytte virkelig dygtige Kunstnere til det kongelige Theater, og man modarbejder derved i Virkeligheden sit eget Nlemed; thi de, der ville have, at det kongelige Theater skal kunne betale sig, at det skal kunne bestaae med et rimeligt Tilſtud fra Statens Side, maae dog først og fremmest gjøre sig det klart, at Theatrets Indtægt beroer paa, at det har dygtige Kunstnere i sin Tjeneste, og dersom man vil tage den faste Indtægt og Pensionsberettigelse bort, skuffer man sig selv, hvis man troer, at dygtige Kunstnere ville finde sig nøiede med den i Forhold til, hvad der ellers gjælder, meget lave Løn, som det kongelige Theater udreder. Jeg agter derfor for mit Vedkommende at stemme mod dette Forslag, og jeg vilde ønske, at der var Leilighed til at stemme mod den Anmærkning, som overhovedet engang er kommen ind i Finantſloven, og som gaaer ud paa at indskrænke de faste Rønninger. Dette vil nu ikke kunne være ſteet, uden at man havde stillet et Endringsforslag, hvis Skæbne man vilde kunne forudſee; men jeg vil ſige, at, dersom de ærede Medlemmer stemme for Mindretallets Forslag, ſaa maae de ikke ſtyde sig bagved den Paaſtand, at det kun gjælder for eet Aar. Nei, dersom Forslaget vedtages dennegang, vil det blive ſtaaende ogſaa for Fremtiden, og derved vil man mere end ved nogetſomhelſt andet Middel undergrave den hele Stilling, som Theatret har.

Bale: Det ærede Medlem, som ſidſt havde Ordet, omtalte, at han var under et Tryk, naar han ſkulde bringe Theatersagen paa Bane ſom Forſvarer for Theatret. Jeg troer med stor Driftighed at kunne ſige, at de Medlemmer, som ville gaae i den modsatte Retning, ere under et ligesaa stort Tryk i denne Sag; thi de ville ganſte beſtemt have ſølt, at, naar man skal gaae ind paa en Underſøgelse af denne Sag, er der noget Eget ved den, som

gjør, at mangen En bliver betænkelig ved at ſtemme for det, som han dog i ſit Indreſte føler sig drevet til at ſtemme for. Jeg vil ikke tale i denne Sag ſom Theatregænger, ſom Den, der vil dømme om, hvorvidt Theatret skal underſtøtte Videnskab og Kunst, men jeg vil tale om, hvad man ſkylder ſin Stilling ſom Medlem af Folkets Repræſentation — efter min Mening, maa jeg ſøie til; jeg skal hbe de ærede Medlemmer, der have en anden Mening, al den Reſſerdygighed, jeg kan. Der er Bemærkninger nok at imødegaae; men jeg ſkulde ikke have taget Ordet, naar der ikke var en ſaadan Mængde urimelige Paaſtande, ſom herom ere komne frem ved forſkjellige Leiligheder; jeg maa da ogſaa her ſøie til: efter min Mening. — Der er ſtillet Forslag om — det er nu ikke, fordi jeg under dette Forslag, at jeg skal omtale det — at bevilge 1,000 Rd. „til Tilveiebringelsen af Tegninger og Overſlag over en Fuldførelſe af Theaterbygningen eller en ny Theaterbygning“. Hvis de ærede Medlemmer, der have ſtillet dette Forslag, ville ſee hen til andre Anſtalter, ſom vi ſtøtte med Statens Penge, hvad laa da nærmere for dem, der ønske Tegninger tilveiebragte, end at opfordre den høitærede Kultusminister, der jo ſtaaer i Spidsen for Kunſtacademiet, til ad denne Veie at ſtaffe ſaa mange Planer, han ønske, ved de Premier og Belønninger, ſom aarligt udfættes for Tegninger over Bygningsarbejder? Ad denne Veie kunne Tegninger ſaaes; ſaa behøver Repræſentationen ikke at binde sig til diſſe 1,000 Rd., og man vil da ikke ſiden efter kunne ſige: Folkethinget har bevilget 1,000 Rd. til Tegninger til en ny Theaterbygning, og derved har det lagt for Dagen, at det vil gaae ind paa at bevilge Midlerne til Tilveiebringelsen af et nyt Theater. Ligefom jeg har maattet gjøre denne Bemærkning, ſaaledes maa jeg imidlertid ogſaa gjøre en Bemærkning til de ærede Medlemmer, ſom ſige, at Tilveiebringelsen af Stueſpil ikke er noget Statsnlemed. Ja, det kunne de maatte nok ſige, men er der dog Folk, der have haft Forſtand til at ſtyre Stater i mange Aar, og ſom have gjort det til et ligefremt Ordſprog, at Theatre ere nødvendige. Ligefom det nemlig er blevet et nymodens Ordſprog, at